qui solum magis in sacrilega missa. Equidem
meos contubernales facile vincere, ne sint
idolatrae, sed studiosiores religionis purioris. Ce-
terum mihi frater dilecte, non vulgaris haec aegri-
tudo meum animum saepe commovet, quod fi-
lios eorum, quos parentes volunt papisticae reli-
gioni deditos esse, nullum huic malo remedium
invenio. Nisi quod in schola ejusmodi in pietatem
doctrinae et cultum verum et aspere instituo
et oppugno, tum autem quod istos omnes con-
victores et quosdam etiam externos, quorum ante
[illegible] in schola exerceo, dum alii in
templo tempus perdunt. Hoc ergo hic quaeritur:
An satisfaciat bonorum conscientiis, quando meme-
ipsos arceo, et potius omnibus [illegible]
tes consiliis, an oporteat illos quoque in templis a-
gere, quos sui parentes in templo esse vo-
lunt. Quando ego quaestionem hanc [illegible]
sed mihi nuper quidam tanquam [illegible]
[illegible] exprobrasset. Equidem non in-
digne tuli, sed in [illegible] fratribus [illegible]
vel ut [illegible] animum ad perfere-
[illegible] vel ut consilium in [illegible] ve-
tam [illegible] nobis turba [illegible]
ne [illegible] superarent enim minari [illegible]
Cons. sed haec sunt in Dei manu posita, quem tu-
[illegible] familiae scholaeque tutorem ac patrem. Va-
lent omnes domestici et simul charissima conjunx,
quae tentationibus assuefacta non admodum pu-
sillo [illegible]. Tu et uxor tua conjugi
ambo salutem precamur. Vale. Undecimo Calen-
das Julii [illegible]
1569. Bremae in schola juvenum custos.

Tui studiosissimus
Johannes [illegible]

161)
[= Hzcr. A. 7.
Nr. 201]

M. Petro Gabrieli Flandro.

Pax Christi.

Quis non miretur et praedicet istam Dei nostri
salutem bonitatem, [illegible] una eademque non
magna tanquam in [illegible] quadam. Tantum

sanctorum fratrum multitudinem tam liberaliter
et tam benigne pascentis. Equidem hac nostra
Domo tanta, Dicto fratres et ei gratias ago, qui
vel ex sola nostra patria dulci Flandria tot viri
juvenes et senes, adolescentes virgines, tot quia
matres in exilium isthuc venerunt, una omnes
Embdae complectitur, omnes Embdae domicilium in-
venerunt, omnes isthic in Domino vivunt et nostri
pane et opera suum parvis liberis fruuntur.
Fortunata civitas, quae velut in orbe posita the-
atrum amplissimum est gloriae Christi in me-
dio inimicorum gloriose regnantis. Quorsum haec?
nempe ut tibi gratuler, qui relicta Norda solitu-
dine: in istam Embdensis Ecclesiae celebritatem
transisti: Nec vero tantum tua causa gaudeo: quam
peregrinorum nostrorum nomine quos scio tua
tum eruditione: tum dulcissima consuetudine
non vulgariter refocillari. Debetis hic sane vos
parvuli templi magno animo esse: quod tam fre-
quentem habetis Domum, ut non possit propius ad
vos accedere. Miramur Israelem in solitudine
miraculis e coelo pascebatur, quem Deus dici-
tur aquilae alis portasse: mirum nisi vos
isthic peregrinantes multo uberius complectitur
qui in isto quasi hirundinum nido tot animas pro-
pe innumeras alere circumfluentes praesentium re-
rum copia, et continuo insuper exigentes ad coe-
lestem vitam: haurietis aquas cum gaudio de fon-
tibus Servatoris. Nam si quos alioqui forte
exciteret tumultus, non exiguae si hoc videret
potius majoris fiduciae materia, tantoque alacrius
ad officium vestrum incumbetis, ut qui vos
sentietis terrae inquilinos semper paratos ani-
mos habeatis ad demigrandum. Ego hic mihi vi-
deor in Idumaea pecus pascere, et tamen non dis-
placeo, et Domini gratiam admiror, et quoad pos-
sum gratus esse contendo. Mallem esse in aliquo
coetu puriore: interea pro utrisque urgeo vo-

cutionem, et Dominum expecto. Mea conju-
gis charitas et prudentia non mediocriter me ſu-
ſtentat. Tuam autem diſſentionem a Carolo,
et [illegible] ſtudioſorum adoleſcentum facile
tedium dilui, ut non ſentiam de [illegible] vivendi
mihi multum deeſſe. Quod uxor mea honora-
vit gratiſſimo munere, mea continuo [illegible]
[illegible], ego nec eorum [illegible] utrique re-
ferre gratiam habeoque et vos plurimum amamus.
Valete, utriusque nomine. Decimo Calend. Junij
156[illegible] Bremae.

Amicus et frater
Johannes Molanus.

162.) M. Cornelio Rhetio
[= Mscr. a. 7: N. 202]

Pax Christi.

Dn. Corneli Rhetie, non dubium est, quin meas lite-
ras expectes, jam pridem enim nihil ad te dedi,
non oblivione aliqua officii, sed quia in iſta per-
turbatione rerum omnium vix mihi ſuppetit
materia, quam tuis dignam auribus putem. Niſi
repetam ſubinde idem argumentum, adeo [illegible]
[illegible] rerum domo in puerorum pulvere con-
ſeneſcens, non habeo quod chartis committam.
In forum nunquam prodeo, in templa non in-
gredior, multo minus ſermones cum ali-
is confero in oenopolio. Domi ſemper ſum
aut in mea paleſtra, hic reliquum tempus ut-
cunque [illegible], et hoc unum, quod praeſens eſt,
cogitatione beneficiorum Christi me oblecto,
cujus προσφορὰ τοῦ σώματος εἰς ὀσμὴν εὐωδίας τῷ
Θεῷ, unicum pretium eſt reconciliationis, qua no-
bis conſtat juſtitia et vita. Hanc tantam bea-
titudinem eorum, qui fide ſanctificati ſunt
per ſanguinem Christi, non poteſt ſat mihi qui-
dem videtur vel leviter guſtare humanus ani-
mus a Spiritu ſancto informatus, ut non con-
tinuo velut oblitus ſui, totum ſe Deo ſacrificet,